

بالتان فده راسیونی

هر اون بش کونده انتشار ایدر
بالتان اقلیتلرینک و مظلوم ملتلرینک مجموعه سیدر
بالموم بالتان لسانلرنده یازیلیمده در

ماکدونیا خاطراتی مظالم صحنه لرندن ماکدونیا انترقیه لرندن (اون ایکنجی مکتوب)

(بیوک صریبه)

سلاوولرینک کافه سی صربدر بلغارلر اوننجی عصرده بالتانده حکومت یامشلمش حالبوکه اون دردننجی عصرده بر دوشانی ترکی قوصوده پریشان ایش مش ایپک، پرزرین، پرشته ده کی خرسیتیانلر هپ سلاومش بونلر عصرلره آرنائودلره قارشلی حرب یامش انلره مقاومت ایش ماکدونیا ده، بالتانده هپ نه وار ایسه هپ صرب ایش بونک ایچون ستارا صریبه میدانه چیقه جق نه قدر بلغار نه قدر آرنائود وار سه هپسی سونکولنه جک، کافه سی دیری دیری یاقیله جق، هپ اولدیریه جک، ایحا ایدیه جک... متفقلمر محاربه سی نه ایدی. صرب ماکدونیا ده هاجانلی، دهاقانلی بولدیغی بلغارک مزارینی قازمق ایچون رومله اکلشدی کچن مکتوبلرده بحث ایتدیکم جنایتلری، وختلاری یادی، صرب مناسترده، اوخریده، پرله ده قورشووه ده، دیره ده غلنی قتل عاملر یادی. همده اردو نامه رسمی باندو موسیقه ایله لیجه کوندوز کویلر جابر جابر یاقیلدی صرب مفرزه سی بلغار و آرنائود کوینه کیردیمی اوله سلاحلری طوبلامغه باشلار بر وسیله ایله کوینه نه قدر پارا وارسه کویلی بی کاملاً صویار قیز، قادین بر اقااز ناموسه ده تجاوز ایدر صوکره حیوانات کوی خارجه چیقاریلیر بو ایشلر، بتدکدن صکره چولوق چوجق کلساره، جامعه ره قاپتیلیر اوله بوبد بختلر اوزرینه طولومبه ایله پترول سوق ایدیلیر، بیکرجه

کچن که مکتوبده ماکدونیا ده، بالتانده اروپا انترقیه جیلرینک قاپیتالیست دینلن باقه دولاندیریمچیلرینک قوردقلری دولابلردن بحث ایدیوردم. بومدنی دینلن اروپا دول معظمه سی، بیوک قوتلردنیایی کندی حسابلرینه ناصل اسپر ایتدکلرینی یازیوردم بز بالتانلیر بونلرک، بوقودومانلرک الی آلمش سنه دنبری اسپری اولدق. بز ی کاه ملیته، کاه قراللق تاجلریله، کاه دینله، کاه پارا ایله بز صاف دلری داغا آلداندیلر، قانغزی دوکدیلر، دریحزی صویدیلر، نه ولریمزی یاقدیلر، نازلریمزی چالی دیکن یرواسی یایدیلر، مزارلریمزی تحقیر و تزئیف ایتدیلر، یوق بیوک غره قیه، یوق بیوک بلغارستان. یوق مقدس خرسیتیانلق دی به دی به کور اولاسی انکلز پوتقیه سی بز ی محوایتدی، کچن مکتوبلرده بیوک یونانستاندن، بیوک بلغارستاندن بحث ایتدیم. بوقوندن بیوک صربستاندن، استارا صریبه انترقیه سی آئنده دوکولن قانلردن پایلان مظالمدن اشکنجه لردن قونوشالم. ماکدونیا مزارینی قازیان قازمالردن بری وبلکه اک تخریبجیسی، اک وختی سی، صرب مظالمی صرب اوقکه سیدر.

آدریاتیک دکزنله کسلیش، قره طاغله آبرلمش، سرای بو سنه و سنجاق ایله ده اوستریا قاپوسنی قاپامش اوطرفده دخی امییدی کسلیش اولان صریبه سلائیکه طوغری کوزدیگمش، ماکدونیا

Adresse du journal
LA FÉDÉRATION BALKANIQUE
Wien VI, Postamt 56, Postfach 64

SOMMAIRE

Prix du numéro et abonnement pour
6 mois 0.25 et 3 Schil. pour l'Autriche,
5 et 60 cents pour tous pays restants

Texte français (1293—1304)

Notre Enquête sur la Fédération Balkanique
Anton Hampl
Paul Louis: L'emprise de l'Italie et la Fédération Balkanique
Kalori: Le jeu des cabotins anglais et italiens
Douchan A. Dretzoun: L'Italie et les Balkans
G. Kazanovsky: Quatre ans d'activité du Sobranié Zgovoriste
D. Vl.: La débâcle économique de la Bulgarie
I. Mateescu: L'oligarchie roumaine manœuvre et frappe
Vladimir Opintch: Les conséquences économiques de l'invasion des barbares en Bessarabie
Lj. Karitch: Le nouveau gouvernement panserbe de la cour de Velja Voukitchévitch
Marcel Walter: La situation en Macédoine — II.
Déclaration de la Fédération Balkanique Communiste à propos des excitations contre les communistes en Grèce
G. K.: Pas de grâce, mais amnistie générale pour les prisonniers et émigrés politiques bulgares.
Georges Lansbury réclame aussi l'amnistie générale
D. J.: La terreur blanche en Yougoslavie
La réaction dans les Balkans: Faits et événements

Texte allemand (1305—1306)

Melingos: Der Kampf um die Beute in Griechenland
Erklärung der BKF. zur Kommunistenhetze in Griechenland

Texte albanais (1307—1309)

R.: Pakti i Tiranës dhe Djalerija shqiptare
Kalori: Ndodhjet e fundit në konfliktin e Paktit të Tiranës

Texte bulgare (1309—1312)

D. Vl.: В царството на албанския васал на Мусолини
Добруджански: Извънредния конгрес на добруджанската емиграция в България

Texte grec (1312—1314)

Δήλωση της Β. Κ. 'Ο. επί των αντικομμουνιστικών συκοφαντιών στην Ελλάδα.
Μελιγκος: Η δημοκρατική σούπα στην Ελλάδα.

Texte serbe (1314—1316)

Л. Карич: Нова дворка и великокрпска влада Веље Вукићевића
Милан М. Косовић: Из Црне Горе

Texte roumain (1317—1318)

Henri Barbusse: Donmul Iorga protestează...
I. Mateescu: Oligarhia manevrează și lovește

Texte croate (1318—1319)

Naša Anketa o Balkanskoj Federaciji
Kamil Balla

Texte ture (1319—1320)

شار: ماکدونیا خاطراتی مظالم صحنه لرندن — اون ایکنجی مکتوب

Macedonski narod daje ogromne žrtve u težnji, da se oslobodi od ugnjetavanja. Obrazovao je komitete i čete. Turska je vlada bila primorana, da izradi izvjesne osnove za reforme, da postavi jednog generalnog inspektora u Macedoniji, da organizuje žandarmeriju, sastavljenu od stranaca i t. d. Ali nebi ništa od svega. Macedonija ostade uvijek u ropskom stanju. Macedonski komiteti vjerovahu, da će organizujući revoluciju i ustanke primorati Evropu, da interveniše i da će tako osigurati balkanskim narodima slobodan život.

Uprava u Macedoniji postala je u tolikoj mjeri nesnošljiva, da se čak bunilo i tursko stanovništvo. Došla je mladoturska revolucija — ali je ta revolucija potlačila zemlju još jače. Mladoturski vodje nisu imali sposobnosti, da shvate duh i želje narodnosti, koje su sačinjavale otomanski imperij, i da tako postanu i njihove vodje. Mislim, da su oni žrtve francuske revolucije želeći da u njihovoj zemlji primjenjuju istu politiku.

Mladoturci su željeli, da vide turkestanski duh u svim narodima otomanskog imperija, od Balkana do Mesopotamije, u Siriji i Arabiji. Za balkanske narode, već dovoljno pripravljen evropskim spletkama, stvorila je takva kobna politika dovoljno razloga za jedan novi rat. Balkanski vulkan počeo je opet da radi. Grčka započinje tajne pregovore sa Srbijom, Bugarska se savjetuje sa Rusijom u ove tri balkanske države stvorise „kršćanski savez“. Crna Gora nije se mogla pogoditi sa Srbijom, ali na koncu se došlo i pak do sporazuma, tako te i ona stupi u savez. Tako se je formirao novi križarski rat XIX. vijeka. I premda je Turska bila zauzeta ratom u afričkom Tripolisu, balkanski se saveznici, nemojavši se pouzdati u svoje snage, kolebaju da navijeste rat. Tada planu albanska revolucija na Kosovu, koja povuče za sobom propast mladoturske vlade. Bi obrazovan kabinet Kiamil Paše. Dok su Albanci bili gotovi, da se sporazume sa vladom Kiamil Paše, balkanski se saveznici, da bi osujetili albanski sporazum s Turcima — nepriznavajuće Albanec najstarijom i najautohtonijom nacijom na Balkanu i držeći poput bivših turskih diplomata, da su Albanci samo muslimani — požuriše, da navijeste Turskoj rat.

Ovaj kršćanski, ovaj „oslobodilački“ rat izvršio je pokolj miliona nevinih seljaka. Stotine hiljada muslimanskih seljaka iz solunske, skopske i bitoljske oblasti pomriješe od gladi sa njihovim ženama i djecom. Skoro sva muslimanska sela u Macedoniji spaljena su i razrušena.

Nad lješinama svojih žrtava pobjednici, zagadjeni krvlju, gušili su se u vinu pobjede.

Nekoliko mjeseci kasnije ovaj se „kršćanski savez“ pretvori u međusobni rat i ovoga puta su bila zapaljena i razrušena sva grčka i bugarska sela. Pokolj je bjlesnio na sve strane. Na stotine hiljada bugarskih seljaka uputi se na bolnu stazu emigracije. — Ti si bio Grk, zašto si postao Bugarin? — Bio si Bugarin, nećes postati Grk. — Ti si Srbin, nesmiješ postati Albanac — bile su lozianke, koje su zakrvavile čitav balkanski poluotok. Ovaj rat i ovaj savez bio je vodjen u cilju oslobodjenja balkanskih naroda, međutim u razmaku od godine dana Balkan je bio pretvoren u krv i ogranj, narod ubijan i mrevaren, — najgora i najdivlja uprava ne bi počnila za čitav vijek ono, što je ovaj rat učinio za godinu dana. Da se je Evropa odrekla svojih egoističnih interesa, ne bi bilo došlo do ovih zločina. Ovaj krvavi list pokazati će u povijesti mračno lice evropskih političara. To je civilizovana Evropa, koja je u roku od 30—40 godina žrtvovala 40—50 miliona balkanstog pučanstva svojim zakulisnim spletkama.

Divni balkanski predjeli bili su spaljivani i rušeni, narod klan, stotina hiljada nevinih seljaka pomriješe od gladi sa ženom i djetom. Oni, koji su imali snage, da se dovuku do nekog pristaništa, natovareni su kao životinje i prebačeni u Malu Aziju.

Čemu pak ova krvava drama, koju ni doba Asiraca nije poznavalo? Postu su oni, koji organizovaše ove katastrofe na Balkanu.

Mislim, da je evropska politika za posljednjih 30—40 godina na Balkanu imala glavni zadatak prodaje oružja. Kao uslov za pro-

daju oružja, potrebno je u prvom redu, da država, koja kupuje oružje ima novaca. Evropski su političari davali novac Balkancima pod tako teškim uslovima, tako da se ovi nisu mogli više nikako osloboditi duga. Pošto je zajam odobren pod tako strašnim uslovima, država, koja daje novac postavlja uslov: Ovo se oružje nesmije upotrebiti proti nje ili proti države, koju ona označi, ili ono se mora upotrebiti protiv države, koja je u neprijateljstvu prema državi, koja uzajmljuje. Ali svi ovi uslovi nisu još dovoljni: treba i kupiti ljude, koji će upotrijebiti oružje. Vrlo laka stvar. Vodjena je propaganda među neukim balkanskim narodima da im treba kupiti u Evropi kraljeve, princeve, da ih ti „evropeiziraju“ i „civiliziraju“. I ovi kupljeni kraljevi i princevi upotrebljavali su oružje i narode po volji evropskih političara. Vidi se dakle, kako se evropski političari igraju krvlju nesretnih balkanskih naroda. Najprije su ih natjerali, da se zaduže, zatim su im, prodavajuć im oružje, oduzeli pozajmljeni novac, na kraju im poslali kobne kraljeve i princeve, a jadni i prosti Balkanci noseći narodni barjak podnose, da ljube prag kraljevskog dvora i polažu zakletvu, da će uvijek biti gotovi žrtvovati svoje živote za te kraljeve i princeve. Bože, kakve li zaslijepljenosti!

Ni jedan od tih kraljeva i princeva, koji je proizašao iz nazvanog plemstva, nijedan se nije zgadio protiv ove krvave trgovine sa narodnom krvlju, nijednog od njih sa nemirnom savjesti!

Mi Balkanci moramo dakle dobro, da ispitamo uzroke naše nesreće, dobro shvatiti i znati, da su to bili evropski političari, koji su nad našim glavama posijali ovaj strahoviti užas. Mi ne smijemo od njih više očekivati nikakav osjećaj niti čovječnosti niti milosrdja.

Moramo dobro znati, ko su oni!

Ali pošto su oni naviknuti, da žive na tuđi trošak po cijenu prolivene narodne krvi, ne mogu tako lako da povuku svoje pandže sa naših vratova. Mislim, da bi mi trebali da se pogadjamo s njima na ovaj način: mi balkanski narodi platit ćemo kao porez, kao tribut, kamate koje bilo visine i interes, koji oni imaju od prodaje oružja nama — učinimo ovu pogodbu otvoreno, bacimo im u lice njihove spletke, ali zato neka im bude daleko kuća od nas, mi nećemo niti njihovih kraljeva, princeva niti njihova oružja. Platimo im svake godine taj tribut, samo da nas puste na miru sa svojim spletkarenjem. Imamo zemlju kao raj. Na obalama naših milih rijeka Dunava, Vardara, Marice, Strume, Derakora i u našim divnim gorana na Balkanu možemo živjeti spokojno uz našu braću. To je što tražimo od svijeta, to tražimo od humanih organizacija.

Vi smatrate ovo riješenje, koje iznosim kao nepraktično, ne-realno; možda moj predlog ne odgovara vladajućim idejama. Dali on ipak nije bolji od strahovitog pokolja miliona ljudi? Ako predpostavljati, da moj predlog nije logičan, onda vas pitam: nije li tragična sudbina Balkana bezbrojna veza nelogičkih faza? U uporedjenju sa tim fazama, sa tim nelogičnim događajima predstavljali se onda moj predlog kao tako nerazumljiv, nepomirljiv sa zdravim razumom?

Vjerujete li vi, da će evropski političari odbiti ovu trgovinu, kad nas vide ujedinjene i sa jednim ciljem? Niste li sigurni, da nemogu odoliti novcu? da će odmah stupiti u pregovore? Ja sam potpuno siguran, ja sam duboko uvjeren, ako ostavite slobodu balkanskom seljaku, proigrati će mu srce, da će mu se oči napuniti suza. Te organizacije toliko straše i terorišu ovaj jadni narod, da mu je i život dodijao. Ali jao! Svijet ne sluša javk nevoljnih!

Mislim, da sam odgovorio na vaša pitanja. Dok na Balkanu bude postojala zaularenost nad narodima i geografske pozicije, neće biti moguć miran život bez „balkanske federacije“. Pogledajte na lijep primjer Švajcarske: tri ili četiri naroda, tri ili četiri vjere i jezika, pa kakav mir među pojedinim kantonima. Ni svjetski rat nije mogao poremetiti harmoniju. I oni su kroz vjekove i vjekove imali borbe i krvave ratove, dali su hiljade i hiljade žrtava i najzad našli su pravi put, sretni i jedini izlaz. Trebamo li druge primjere? Nema u našim žilama više krvi, da se još proljeva!

Kiamil Balla

ونہدہ بلغار ونہدہ اوتہ کینک قباحتی وار. آکارہ ملتہ یاپیلان جنایتلردن طولایی مسئولیت، لکہ قوناماز، ملتک کوتوسی یوقدر، جہالت بزی کوتو باپدیروش زورہ قصابلق ایتدیروش. ماکدونایی قارداش، چوق رجا ایدہرم، بی نیی دیکلہ، کیمسہ دشمعلق ایتہ، سنک بالقانندہ، سنک ماکدونیا گدہ کی اہالی ہپ سنک کی بدبخت در، ہپ قان قوصمشدر، بزی بر چوق خیاللرہ سرخوش ایتشلر، بز اوسرخوشلق لہ سنہلرہ سنہلرہ بربرہزی اولدیروش، بربرہمزک مرارلرینی قازمیشز، صاقین کین، انتقام بلغلامہ، یارایایجاق اورانی اکللا، اودشمنلرہ ہپ بر اللہ، ہپ برلگدہ حرب آچالم، حرہتیزی الدہ ایدہلم، مشترک اسارتدن قورتولہلم.

شار
(مابعدی وار.)

معصوم خلق فریادلر ایچندہ یانار، صربک سیاہ آل قوماندانی برعلیاتی پروتوقولہ ایدر، کوی انسان اسکلتندن عبارت بر ییغین کول، دومان حالندہ قالیر. ہلہ صربک بوسیاہ الی آرتاؤدولر اوزرینہ یاپدیقی مظالم اوقدر آجیقلی، اوقدر شینعدر کہ شناختک بودرچہ سنی تاریخ یازمقدن اوتانیر. پرشتینہ، کیلان، متروچہ، غوسینہ، پلاوہدہ یاپیلان مظالم ضحنے لری اوقدر شیعدر کہ انسان یونلری دوشوندکجہ، اوصحنہ لری اوقودکجہ صرب کورمکدن تفرت ایدر. حالبوکہ صرب اہالی، صرب ملتی یونی یامیور ملتک، کویلینک نہ تقصیراتی وار؟ خیر صربدہ معصوم، بلغاردہ معصوم کویلی، خقرا طبقہ ہپ معصوم. بو اشکنجہ لری بو مظالمی یاپان صرب، بلغار، ترک، روم، آرتاؤد دکل یونلری یاپدیوران آوروپالی در، اولک انتریشہ سیدر بوندہ نہ صربک